

Fínastu køkur

Og so betri enn nøkur:

Sukurláta, en gros sløgum,

Svalir drykkir á summardögum.

AAR KAFE VIÐ RADIOLØGUM

En Pige med Realeksamen

søges til Hospitalets Laboratorium. Løn efter Kvalificationer.
Ansøgninger indsendes inden 25. August 1936.

Dronning Alexandrines Hospital.

„SMIRIL“

Sunnudagin 6. august kl. 8 ger »Smiril«, um tað viðrar og nóg nóg tekna seg, útferð norður til Gjáar. Um líkindi verða til tess, verður siglt norður gjøgnum Kallsoyarfjörð. Tey, ið ætla sær upp á Slætatarafind, kunnu koma umborð aftur í Funningi. Farið verður frá Gjógv kl. 6 og frá Funningi kl. 7.

Billetprísur fram og aftur 4 kr.

X-orkestrið verður við í ferðini.

Listi til tekningar liggur hjá »Tubbak« til leygarkvöldið kl. 6.

— Hetta er seinasta útferð, »Smiril« ger í ár.

Tórshavn, 11. august 1936.

Administrator.

Ein brúktur barnavognur

bíligi til solu. Blaðst. vísur á.

Føroya Forngrípafelag

hefur aðalfund miðvikudagin 16. september 1936 kl. 15 á Føroya Amts Bókasavni við hesari dagskrá:

1. Frágreiðing frá yrki felagsins.
2. Roknskapurin.
3. Stjórnarval.
4. Granskoðaraval.
5. Ymist.

Stjórnin.

LAMBSKJØT

Tit fáa gott og nosligt kjøt, so lítið og so nóg sum tit vilja í

SMÆRUNI

Tiðindi.

Frelsens Hær.

Sondagens Møder:

Kl. 10 1/2: Helligedsmøde.

Kl. 2: Sondagsskole.

Kl. 8: Frelsensmøde.

Alle er velkomne.

Bruni.

Týsdagin var eldur í húsum Elias Eliassens í Fuglafirði. Fólk fór í stundini undir at slökkja og har varð arbeitt dágliga. Tað eydnaðist at slökkja, men tá var loftshæddin oyðiløgd av eldinum. Maðurin hevði ikki húsin tryggt, so hetta er stórt spell fyri hann.

Oyggjarvegurin.

Nú er so væl komið á leið við oyggjarvegnum, at væntast

kann, at um 6—8 vikur kunna teir fyrstu partarnir av honum bjóðast út. Og tað kann sanniliga eisini treingja til, at nakað arbeiði kemur í gongd sum skjótast. Men fáa vit ein harðan vetur, gita vit, at torført verður at arbeiða í fjøllunum.

Báðir maskinmennirnir á „Dandini“ deyðir.

Vit søgdu 3. august frá eini ræðuligari ólúkku um borð á enska trolaranum »Dandini«, meðan hann lá eystanfyrir Føroyar og trolaði. Ketilin sprongdi, og báðir maskinmeistararnir vórðu illa skoldaðir. Teir vórðu fluttir á sjúkrahúsið í Havn; men lækarnir søgdu altfyrieitt, at har vóru lítlar vónir fyri at bjarga lívi teirra. Annar teirra doyði stutt eftir, at hann var kominn higar, og týsdagin slóknáði eisini hin.

Sildaveiðan á Skála-firði.

Hesa vikuna hevur ikki borið so væl til við sildaveiðuni á Skálafirði; tó hava einstakir bátar fingið reiduliga væl.

Fiskiskapurin.

Nakað síðani frættist frá »King Arthur«, at teir høvdu fingið 29000 í Grønlandi, meðan »Grundich« hevði 14000. Annars er frætt frá »Hamranes«, ið hevur fingið 53000, »Skarvanes« 44000, »Hanna« 50000 og »Lilie« 400 skpd.

Boltleikir.

Í morgin væntast Tvorámenn at koma til Havnar at spæla fótbólt móti H. B. Teir koma við báðum liðum sínum. Hesin leikur er hann, ið fólk, sum hava ans fyri bóltleiki, altíð meta fyri at vera tann mest spennandi og athugasverda leikin, ið tey hava høvi at síggja í

Havn, so tað kann væntast, at áskoðararnir verða nógvir um veðið verður gott. Umframt T. b. væntast Tveroyrar hondboltshóttarar (kvinnur) at koma norður at royna seg í leiki móti »Neistanum«.

Sunneva Danbjørg

fór til Keymannahavnar við »Tjaldur« seinast at søkja sær heilsabót. Hon hevur verið sjúk í fleiri ár og verið á sjúkr-ahúsi bæði á Tveroyri og í Havn. Og tó at vónirnar vóru smáar, so royndi hon hesa Keymannahavnarferð fyri at vinna sær groði. Týsdagin komu tíðindini, at hon var deyð. Maður hennara, lögtingsmaður J. H. Danbjørg, ið fór niður við skúlabørnunum, kemur aftur við líkinum við »Tjaldur« í annaðkvöld.

Tónleikur.

Lærarafelagið hevur nú endað námskeið sítt. Sunnudagin var fingin í lag tónleikur fyri felagnum og einstøkum øðrum. Í hesum tónleiki luttóku m. a. lærarin Boesen (sum hevur kent teim føroysku lærarunum tónleik á námskeiðinum), Stig Heinesen, sum studerar tónleik í Keymannahavn, og Chr. Dahl-Restorff. Hetta tiltak var at hugavert á at lýða.

Fyrilestur.

Dr. phil. Arne Møller, ið er faðir at hinum unga Havnar-prestinum, helt seinasta leygardag ein interessantan fyrilestur um sálmarvirkning Grundtvigs.

Grind.

Iggjár varð dripin ein grind á Miðvági. Ikki var hon stór, eini hundrað hval, segðist.

Spirngarar.

Á Streymnesoyruni vóru nú eitt kvöldið dripnir nakrir springarar.

„Tjaldur“

fór hóskvöldið úr Keymannahavn. Við tí eru 60 ferðafólk.

„Anana.“

Miðvikumorgunin frættist frá »Ananu«, at hon hevði veitt 575 tons.

Útferð.

Um viðrar, verður útferð gjørd við »Smiril« norður til Gjáar. Ferðin er soleiðis lögð, at fólk skulu kunna fara upp á Slætatarafind, landsins hægsta fjallatind. Sí annars útferðarlýsingina.

KUL-KOKS-BRENDE
VALDEMAR
LUTZEN
TELEFONER: 16-68-176

Málaraferrettning.

Papp, tapet, møpulpolitur, alt málaraferðakjóm viðvíkjandi Best, bíligast. — Orðrar frá bygdam eksenperast umgangandi.

M. P. Jacobsen, Tórshavn.
Telef. 287.

Frit Valg 49 Ore.

Sjálv endelig ikke Tiden, men lenyt Dem af Chances straks, og vent endelig ikke til det er for sent, thi alle Reseda Varer er mediet fra sit frit Valg 49 Ore og helt ned til alt frit Valg 49 Ore. — Tilbudet gælder idag og følgende dage anslagne Lager haves i Reseda Aldelingen

hos M SKÆLING Tórshavn

Keypið frá teimum, sum lisa í „Føroya Social-Demokrat“

FRÁ EINI TÝSKLANDSFERÐ

Í ymsum donskum bløðum hevur presturin J. Tilgaard, Breum, havt hesa grein:

Ná, hvussu er so vorðið har suðuri? Tað er hin standandi spurningurin, ein verður móttikin við, tá ein kemur heim aftur av Týsklandsferð. Sjálvandi roknar eingin við at fáa greitt svar uppá henda spurning; tí tað ein sær sum ferðamaður er bert hitt allarytsta skalið. — Men kortini er ein stutt vitjan har ikki heiltuttan týðning, tá tað ein sær, verður sett í samband við tað, ein áður veit haðani.

Vit stilla spurningin til eina unga nazistiska embætismannar-

frúu: Hvussu er vorðið? — »Áh, heilt annarsleiðis enn áður (og tað týður: fyrri hina nazistisku kollveltingina). Her er alt kvirt og trygt. Fólk líta við meira áliti móti komandi tíðum. Og so verða fleiri børn fodd nú. — Tað fyrsta er avgjørt rætt. Har er kvirt og tryggt at vera hjá einum og hvørjum, sum gævar seg undiruttan mutt. Ein kennur disciplinlin allastaðni. Hann hongur darrandi í luftini; og hann sæst á hvørjum mannabarni. — Og at fólk við meiri áliti líta móti framtíðini, — tað hóskar fyrri mong (tá neyvan tey í koncentráiónarholunum og tey, ið ríkin eru av landinum). Embætismennirnir fáa lönir sín-

ar, tá teir eiga at fáa tær; nakað, ið ikki altíð hendi fyrr. Og longu tað gevur hesum stætti — klassa — eina vissa kenslu av trygð.

Men annars man ræðslan fyrri tí, framtíðin hevur í barmi sínum, nýva tey flestu nú sum áður. Men kanska ikki á sama hátt. Fyrr var tað serliga tey dagligu ótryggu viðurskiftini, ið nývdu fólk: Stríðið millum teir ymsu flokkarnar, gotuófriður, — hvussu vil ríkisstýrið nú greiða hetta og halta o. s. fr. Ná mótist alla manna hugsan fyrst og síðst í hinum eina spurninginum: Verður hetta at fara krígg við sær? — Tí fyrri kríggnum kenna olli eina svára ræðslu. — Tey tala um krígg, tey skriva um krígg, t. v. s. tey tala og skriva alla tíðina um frið. Men tað týður í hesum fori tað sama. »Fyrr vóru vit soldatar í kríggnum, nú eru vit verjarar av friðinum«, stendur sum yvirskrift

yvir eina framsýning frá kríggnum. Ella sum ein móður hevði á máli: »Tá talað verður so nóg um frið fyrri fólk í Europu, so kann kríggjð ikki vera langt burtur«. Og við ótta heldur hon áfram: »Nú skulu vit aftur lata okkara synir, teir tilkomnu, til hinar stóru, gráu herarnar fyrri at gerast soldatar hjá tí tridja ríkinum. Teir taka kanska hetta stigið við gleði í hjørtum sínum, og vit hyggja eftir teimum við teirri bon á varrunum, at tað ikki má henda okkum, at vit skulu missa teir á vígvøllum«. Ja, hvor móðir hevur ikki júst hesar síðstu mánaðirnar borið henda ótta í hjarta sínum. Hvor hevur ikki júst hesa seinastu tíðina sæð kríggins dreygar spøk í Týsklandi.

Henda móðir skripar óivað eins og túsend aðrar, og mangur faðir við, hugsar. Tí hitt ræðuligasta við nazismuni er væl,

um ikki aðrar, góðar kreftir koma og doyva vøxtur hennara, at hon má enda í einum krígg.

Sjálv ættarkenslan, tað vil siga, trúgvin uppá hina arisku ættina og hennara ymisku fyrimunar, má fara til kríggj, tá hon hevur gjøgnumsúrgeið eitt heilt fólk. Tá henda ætt skal vera so nógv dugnaligari og hava so nógvan fyrimun fram fyrri aðrar í øllum, so hevur hon sjálvandi eisini rætt til meira pláss — meiri rúmd — og rætt til at nora at sær, meðan aðrar megu verða við sviðið soðið. — Hetta segði eg við ein lærdan nazist, ein dr. phil. Hann var ein dæmligur og rættshugsandi maður. Men hann andøvdi harðliga móti mær; tó at hann yr odd í egg vardi ættarlæru nazistanna. Eg fekk ta fatan, at hann var nazistur um ein háls, t. v. s. at hann royndi at greiða frá og forsvara, hvussu neyðug hin nazistiska kollvelting var; men